

Derved vilde for det første Staten jo ikke faa den Fordel, den vilde have ved at spare Pengene til de paagældende, men den vilde oven i Købet komme til at miste en Skatteindtægt. Jeg siger altsaa ikke, at saadan vil det gaa, nej, jeg vil tværtimod sige, at jeg tror slet ikke, det vil gaa saaledes, for Folk er i Almindelighed ærligere. Men det er at friste sine Medmennesker i allerhøjeste Grad. Lønarbejderne er jo ikke udsat for den Fristelse, idet deres Indtægt altid opgives af deres Arbejdsgiver. Men efter den hidtil gældende Praksis har man gennem alle de 35 Aar, vi har haft en Sygekasselov, og under de højst forskelligt farvede Ministerier, vi har haft i den Tid, anset dette at være Lønarbejder for i sig selv at være Adkomst nok til at kunne være Sygekassemedlem, og man har set rigtigt her; thi ikke alene lever Lønarbejderne altid under usikre Kaar, fordi de til enhver Tid har Arbejdsløshedens Sværd hængende over Hovedet paa sig, men hertil kommer, at f. Eks. ved udendørs Arbejde er Lønarbejdernes Arbejde og dermed deres Indtægt i høj Grad afhængig af, hvordan Vind og Vejr er. En Lønarbejder kan have staaet paa samme Arbejdsplads i mange Aar, men hans Indtægt svinger dog, fordi det afhænger af Arbejdets Karakter, om han kan have Akkord paa det eller maa staa paa en lille Timebetaling. Der er saa uhyre mange Forhold, der her spiller ind, og det har man hidtil haft Øjet aabent for. Hertil kommer for Resten, at for Lønarbejderen betyder dette at være syg jo altid, at han mister sin Dagløn. Det er vistnok, foruden de utrygge Kaar, den store Forskel, der er paa Lønarbejderne og de med dem økonomisk ligestillede.

Naar man nu altsaa skal til i stor Stil at slette de bedst stillede af Sygekasserne, er det ikke alene et Onde for disse Personer selv, men det kan være en Fare for Sygekassernes hele økonomiske Grundlag. De bedst stillede Sygekassemedlemmer er nemlig tillige de bedste Sygekassemedlemmer. Det er ganske naturligt, thi den, der kan bo godt, leve godt, gaa godt klædt, er naturligvis ganske anderledes modstandsdygtig end den, som maa savne alle disse Goder. Den, som bor under de elendigste hygiejniske Forhold, den, som gaar tyndt klædt, den, som maa gaa med utætte

Støvler, er ganske anderledes udsat for Sygdom end den, som kan sikre sig disse Goder. Tabet af de bedst stillede Sygekassemedlemmer vil derfor komme til at gaa ud over de daarligst stillede, idet Gennemsnitssygeligheden vil blive større og Sygekasserne derfor gennemsnitlig faa større Udgift pr. Medlem, end de har i Øjeblikket. Det, Staten sparer ved at lade disse Medlemmer gaa ud af Kasserne, kommer altsaa de daarligst stillede til at betale.

Til Slut skal jeg nævne, at den Bestemmelse, som fra Sygekassernes første Dag har været det bedste Gode, ja, det fundamentale for hele deres Virksomhed, Bestemmelsen om tvungen Lægehjælp, nu er taget ud og erstattet med, at Kasserne kan yde fri eller delvis fri Lægehjælp. Fra den allerførste Lov har Kasserne haft en Forpligtelse til at holde deres Medlemmer med fri Læge. Dette har betydet overordentlig meget, fordi det har virket forebyggende overfor en Masse Sygdomme, at selv den fattigste ikke har været bange for at henvende sig til en Læge, selv gaa til ham eller gaa til ham med sine Børn. Jeg betragter den Bestemmelse, der i saa Henseende er kommet ind i Folketinget, som en meget ondartet Bestemmelse.

Ja, af alt det, jeg nu har sagt, vil man forstaa, at vort Parti absolut og afgjort tager Afstand fra det foreliggende Forslag. Det er ikke alene et Tilbageskridt fra den nugældende Lov, men det er paa visse afgørende Punkter et Tilbageskridt fra den første Sygekasselov, som vi fik i 1892 under Ministeriet Estrup.

Johanne Rambusch: Man kan nok sige, at Sygekasserne har været det danske Folks Kælebarn lige fra deres Stiftelse, og man hørte kun Lovord om Sygekasseinstitutionen under første Behandling i Folketinget af dette Nedskæringslovsforslag; alle Partiers Ordførere var enige om, at man ikke maatte skære saa langt ned, at Sygekasserne blev nødt til at forhøje Kontingentet. Man var derimod langt fra enig om, hvor dybt man kunde skære ned, uden at Sygekasserne tog Skade. Partiet Venstres Ordfører mente, at Sygekasserne kunde bære hele Konsekvensen af det Nedskæringsforslag, som den Gang blev